

HORA

Vším tím kyne hora Bezradnost, co nelze přešít,
zkrátit, vyprat, vyvařit.

Někde ještě svítí. Když vypotácí se poslední host,
hraje pianista, za co ho neplatí, zapřený nohama,
prsty oteklými celé to těžké křídlo tlačí, tuším, kam.

I jinde se ještě svítí. Muž okrádá ženu, plave její
prsa, ona mu ale nedopřává hloubku, nechá ho
uvíznout, tuším, kde.

Na hoře Bezradnost i přes dvě šály studí mě krk,
studí zevnitř, jak trhá se do pomlk má výřečnost.